

може, въ съдба за задълженія или за поръчителство, да поиска преносеніето на съдбата отъ онуй съдилище предъ което са е призовавъ, на друго.

Чл. 4.) Прозба, която са подава въ Цари-градъ ако не са е възложила отъ Министерството на търговіята, а по възгъ изъ областитѣ отъ върховната Власть, не са приема отъ търговскытѣ съдилища.

Чл. 5.) Прозбата, като са възложи, опредѣля са за означената въ нея съдба единъ призователь, комуто са дава забѣлъжка (*посола*) за туй му опредѣленіе.

ГЛАВА ВТОРА.

За призоваванъето на противнытѣ страни.

Чл. 6.) Призоваванъето на противнытѣ страни предъ съдилището за опредѣленъ день става по лѣточислителенъ редъ отъ какъ са забѣлъжатъ прозбытѣ въ таблицата; но са исклучватъ спѣщнытѣ съдбы.

Чл. 7.) Призовката са написва двойна, на турскы и на другъ езыхъ, който е по-общъ въ мѣстото, подписва са отъ съдилищныя Предсѣдатель, и са подпечатва съ печата му.

Чл. 8.) Призовката съдържа и означава деня, мѣсеца и годината, името, прѣкора, званіето и мѣстопребываніето на тѣжителя и на тѣжимыя; тѣ ако сж чужды подданицы, на коя Държава сж подданицы; името, прѣкора, мѣстопребываніето на призователя и на отдѣленіето, при което слугува; подсъдимытѣ предметъ и съкращеніето на доказателственнытѣ средства; съдилището, което ще съди върху предмета, и на конецъ, отреденыя срокъ, или опредѣленыя день, за представленіето на противнытѣ страни предъ съдилището. Призовката, която не съдържа сичкытѣ тѣзи счита са недѣйствиелна.

Чл. 9.) Ако мѣстопребываніето на противнытѣ страни са намѣрва въ сухоземнытѣ Европейскы или Азіятскы страни, зависящы отъ Императорската Държава, срокътъ, който са